

Протестанти Донбасу: доброчинці й мученики

Один із прес-турів з нагоди святкування 500-річчя Реформації провели на Донбасі. Маршрут проліг містами, що розташовані в північній частині Донецької області: Краматорськ – Слов'янськ – Бахмут – Часів Яр . Подібні заходи уже відбулися і проходять і в інших регіонах країни.

Валентин Загреба – керівник медійного відділу проекту R500 у Донецькій області: “Ми вирішили зробити теж саме для регіональних видань, для нашого регіону. Стосовно півдня – Маріуполь, Волноваха – це будуть окремі заходи”.

Петро Дудник – пастор церкви “Добра вістка”, керівник проекту R500 у Донецькій області: “Сам Іисус Христос сказав: “Ребята, у вас если с головой нормально, то вы свечку зажигаете и ставите ее на высоте, чтоб видно было”. И продолжая эту тему Он говорит: “Вы должны делать добрые дела и так о них говорить всем, чтобы люди нецерковные видели эти добрые дела, слышали о них и прославляли Отца Небесного”.

Головна мета проведення прес-туру – представити журналістам діяльність місцевих протестантських церков. Першим місцем, куди завітали медійники, було приміщення Адвентистського агентства допомоги та розвитку в Україні. Його діяльність на території Донбасу зосереджена у декількох напрямках – буріння свердловин, доставка води, гігієнічних та харчових наборів, забезпечення лікарень медичним обладнанням, навчання лікарів, психологічна реабілітація жителів прифронтової зони. Зокрема, за весь час близько 48 тисяч жителів Донбасу були забезпечені питною водою, 2 600 сімей – отримали вугілля для опалення своїх будинків взимку. Наступною зупинкою прес-туру був Центр для переселенців “Добра вістка” у Слов'янську. До початку військових дій це був центр реабілітації для нарко- та алкозалежних. Під час обстрілів приміщення сильно постраждало.

Дмитро Назаренко – один із пасторів церкви, директор центру реабілітації та центру для переселенців “Добра вістка”: “Мы начали восстанавливать, потому что понимали, что уже назад сюда война не вернется. Мы сразу же приняли решение: телевизора не было, никто никакие новости не смотрит, ничего. Мы делали упор на молитву, на слово Божье. Вот так вот у нас и появилось служение”.

За весь час, із січня 2015 року, у центрі проживало більше трьох сотень переселенців. Сьогодні тут мешкає 30 осіб, з яких 9 – перебувають на лікуванні у центрі реабілітації. Після цього медійники поїхали до дитячого будинку “Вітрила надії”, в якому зараз проживає 26 дітей та ще 8 незабаром мають приїхати. Певний час дитячий будинок також слугував місцем для проживання тимчасових переселенців. Далі попрямували до братської могили. Тут поховано чотирьох хлопців: двох синів пастора п’ятидесятницької церкви “Преображення Господнє” – Альберта та Рувима, а також двох дияконів – Віктора та Володимира. Хлопців затримали бойовики “Російської православної армії” 8 червня 2014 року.

Андрій Борило – диякон церкви “Преображення Господнє”, м. Слов’янськ: “Уже в конец собрания к дому молитвы подъехали военные люди на нескольких машинах, дождались конца служения и сказали: “Эти, эти”. В приказном порядке погрузили в машины. На вопросы отвечали грубо, достаточно жестко”.

Під ранок хлопців розстріляли. А через декілька тижнів після похорону пролунав дзвінок.

Артур Павенко – брат Альберта та Рувима: “Он мне позвонил рано утром, и первое, что я услышал, он назвал мое имя и сказал “Не доброго тебе утра”. Меня эта информация удивила. И потом у нас дальше был диалог. И он мне все по порядку с точностью поминутно, почасово рассказывал, как все происходило”.

За окрему плату винуватець був готовий видати інших злочинців. Та, на його здивування, така інформація сім’ю Павенків не

цікавила.

Артур Павенко – брат загиблих Альберта та Рувима: “Я ему посоветовал: покайся, прими Иисуса Христа в свое сердце. И только это тебе может дать свободу и только это освободит тебя от той вины”.

Олександр Павенко – батько загиблих, пастор церкви “Преображення Господнє”, м. Слов’янськ: “Во-первых, [я] бы сказал: “глупость ты большую сделал”, а второе – если ты христианин, [даже] вне [какой-либо] конфессии, то покайся перед Богом, чтобы иметь жизнь вечную”.

Після такої сумної зупинки направилися до церкви “Добра Вістка”. Тут ознайомилися з діяльністю дитячого клубу, медійного відділу церкви, побували на репетиції музичних гуртів.

Вікторія Михальчук, Едуард Єременко, Донеччина, “Вісті надії”